

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: **Froněk Jan**

Obor: Režie-dramaturgieALD

VEDOUcí DIPLOMOVÉ PRÁCE: doc. MgA. Jiří Adámek, Ph.D.

Jan Froněk přišel s tématem, které se naprosto aktuálně trefuje do nově se objevujícího trendu, to jest využívání titulků či textu v projekci jako integrální součásti divadelní inscenace. K tomuto prostředku se v posledních několika sezonách uchýlil minimálně Štěpán Gajdoš (Jeskyně slov, Divadlo X10), Jiří Austerlitz (Po celou dobu představení probíhá představení, Hadivadlo) a přímo na půdě školy kromě samotného Froňka též studenti Fedir Kiss se Zuzanou Šklíbovou (zimní i letní klauzury 2022) a tým, který v Disku realizoval inscenaci Pláž.

V této souvislosti považuji volbu tématu za velmi výhodnou. Výhodné je i prvotní východisko, jímž je Froňkův divácký zážitek z festivalového představení v němčině, při kterém došlo několikrát k nesprávné korespondenci mezi replikami herců a spouštěním titulků. Takto autor uvádí práci příběhem, na který může celou dobu navazovat a odkazovat, což je málo využívaná, funkční metoda. Zároveň prokazuje schopnost tuto diváckou zkušenost pečlivě rozebrat a nacházet konkrétní detaily a poučení z ní.

Jsme-li u výhodných výchozích okolností, je tu ještě jedna, a to sice, že klauzurní představení, ke kterému Froňka výzkum performativního potenciálu promítaných titulků dovedlo, bylo zřetelně inspirativní a funkční. Vztahy mezi titulky a akcí herečky (Antonie Rašilovové) byly rozmanité, inteligentní, překvapivé a měly vtip.

Ve Froňkově bakalářské práci se tudíž nachází řada jednotlivých užitečných konkrétních postřehů. Jan práci rovněž pečlivě konzultoval a promýšlel. Pokud bych měl zmínit určité její limity, vidím je především v oblasti důsledné analýzy a schopnosti vyvodit z ní závěry:

Oproti pečlivému přístupu k iniciačnímu diváckému zážitku Jan už nenabízí skutečný kriticko-analytický přístup k inscenacím, k nimž se dále odkazuje (viz zmínění Gajdoš a Austerlitz). Zároveň mu zatím trochu chybí přesnost formulací a stylistická lehkost. Z těchto důvodů nás nedovede k závěrům, které by jeho i nás vedly k přemýšlení, jaký je principiální vliv titulků na divadelní jazyk a divácké vnímání. A tedy také, proč asi v současné době vzniká širší potřeba integrovat promítaný text a akt čtení do organismu divadelní inscenace.

Navzdory těmto výhradám považuji práci za smysluplnou, poctivě vypracovanou a rozhodně ji doporučuji k obhajobě.

Datum: 9. 6. 2022

.....
p o d p i s